

Jef

Zebrahoed

Lieve van den Berg

Juf Zebrahoed

Lieve van den Berg

Eerste druk januari 2020

Uitgever: Godijn Publishing

Coverontwerp: Lieve van den Berg

Omslagontwerp: Jen Minkman

Illustraties: Lieve van den Berg

ISBN 978-94-93157-26-2

NUR 280

©2020 Godijn Publishing
www.godijnpublishing.nl

Eerder verschenen bij Godijn Publishing:

Reizende poefjes (2017)
De lamp, de sneeuwbol en het kompas
(2018)

Alle rechten voorbehouden

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Godijn Publishing.

Voor mijn allergrootste fans
Roos Vlaar, Iris Hammer,
Moos Visser en Tylo Roberts

Hoofdstuk 1

Ergens in deze wereld, staat de regenboog altijd paraat.

Er woont een familie op die zorgt dat de regenboog verschijnt tijdens een regenbui.

Raar? *Nee, zo raar is dat niet.* De regenboog is magisch.

Deze familie houdt de magie in stand door goed voor de regenboog te zorgen.

Als je vanaf de aarde omhoogkijkt, lijkt het alsof je door de regenboog heen kunt kijken.

Dat is niet zo.

Het is een kleine, kleurige wereld en daar woont de familie Regenboog. Op

elke kleurbaan is een klein huis gebouwd met voldoende ruimte tussen de huisjes. Dat is beter voor de regenboog. Het gewicht van de huisjes is daardoor verspreid en zo blijft de regenboog in evenwicht.

Toen de familie Regenboog er net arriveerde, kibbelden ze wie welk huis zou krijgen. De gezinnen wilden graag wonen op de kleurbaan die ze mooi vonden. Het was snel opgelost, omdat iedere kleur mooi is en er voldoende huisjes aanwezig zijn.

De kleurbanen verschijnen altijd in dezelfde volgorde aan de aarde: rood, oranje, geel, groen, blauw, indigo wat blauwpaars is en violet, dat is donkerpaars.

Er is een ezelsbruggetje om de volgorde te onthouden. Nee, daar lopen

geen ezels overheen. Zo noem je het om iets te onthouden, een ezelsbruggetje

Voor de regenboog hebben ze als ezelsbruggetje een naam bedacht: ROGGBIV. R voor rood, O voor oranje en zo staat iedere letter voor een kleur in de volgorde van de kleurbaan. Er is bijvoorbeeld ook een ezelsbruggetje om de planeten te onthouden. Er zijn veel planeten rondom de aarde waarop wij wonen. De aarde is ook een planeet.

De namen van de planeten zijn: Mercurius, Venus, Aarde, Mars, Jupiter, Saturnus, Uranus, Neptunus en Pluto. Moeilijk om te onthouden. Er zijn vast meer planeten, maar die kennen we niet.

Het ezelsbruggetje om deze niet te vergeten is: "*Mama Vindt Acht Minu-*

ten Janken Stom. Uien Nooit Prak-
ken". De hoofdletters zijn de beginlet-
ters van de planeten. Probeer maar
eens of je ze kunt opnoemen.

De kinderen van de familie Regenboog
hebben een planeetnaam gekregen.

De joligste jongen heet Mars. Hij
maakt veel grapjes en is bijna altijd blij.
Zijn zusje heet Venus. Zij is een heel
mooi meisje met een twinkeling in
haar ogen.

Moeders naam is Triool, omdat haar
haren drie kleuren hebben: rood, oran-
je en groen. Vader is spoorloos. Op
een dag bij het verplaatsen van de re-
genboog viel hij er vanaf. Waar hij is
gebleven, weet niemand.

Toen hij nog op de regenboog woon-
de, werd hij Satur genoemd naar de
planeet Saturnus. De familie mist hem

heel erg, maar afdalen naar de aarde om hem te zoeken is onmogelijk. Daar zijn ze niet veilig, omdat ze er met hun kleurige haren en kleding zo anders uitzien. Heel anders dan de mensen die op aarde leven.

En is er geen vervoer om ze heen en terug te brengen naar de regenboog.

Toch hoopt de familie dat vader op een dag terugkomt.

Tante Jupi is de zuurpruim van de familie. Niks is goed en ze kijkt altijd met een zuur gezicht. Zo kijk je ook als je een zure citroen eet. Ze is enorm lang en steekt boven iedereen uit.

Oom Merc is een kleine man. Zijn hoofd komt tot de schouders van tante Jupi. Hij heeft op een oranje kuifje na, een kaal hoofd.

Tante Jupi speelt de baas over iedereen en dat is niet leuk.

Ze heeft een dochter met de naam Nijn. Geen planetennaam, maar een konijnennaam. Haar rechtopstaande gekleurde haren lijken op de oren van een konijn. Ook haar neus ziet er uit als die van een konijn.

Dan zijn er nog opa Sik en oma Knot. En niet te vergeten Juf Zebrahoed. Zij kwam op de regenboog wonen toen Mars en zijn zusje nog klein waren. Juf Zebrahoed past op de kinderen. Zij is de nanny, een kinderjuf, en leert de kinderen wat ze moeten weten: taal, rekenen, aardrijkskunde en nog meer.

Ze leert Mars en Venus alles wat er in de scholen op aarde geleerd wordt. Ook helpt ze de kinderen als ze over de regenboog wandelen. Hard lopen is verboden, omdat dan de regenboog gaat wiebelen. Alles in de huisjes begint dan te schudden.

Tante Jupi wordt op zo'n moment heel boos. Zij wordt misselijk van dat gewiebel.

Juf Zebrahoed zorgt ervoor dat alles rustig verloopt.

Mars en Venus zijn dol op haar.

Voorals Mars met zijn gekke grapjes.

Hij is de clown. Door Mars belanden ze in avonturen die gevaarlijk zijn en soms zelfs eng.

Dankzij Juf Zebrahoed, die toverkracht heeft, komt het altijd weer goed.

Alleen mensen terug toveren, zoals vader, is moeilijk. Daar heeft ze sterkere toverkracht voor nodig.

Wie weet lukt dat op een dag.

Hoofdstuk 2

Het is een vreemd verhaal hoe Juf Zebrahoed op de regenboog terecht kwam. Ze was geen Juf, maar een zebra die in Afrika heerlijk van de zon genoot. Ze leefde samen met de wildebeesten en de giraffen op de Savanne.

Een wildebeest wordt ook wel een gnoe genoemd. De Savanne is een hele grote weide met sappig gras en malse blaadjes aan de bomen. De dieren hadden een mooi uitzicht. Ze konden alles goed overzien.

De dieren moesten oppassen voor de leeuwen. Als de leeuwen honger hadden dan was een zebra een gemakke-

lijk prooi. Een zebra heeft opvallende zwarte en witte strepen.

Eén vrouwtjeszebra in de kudde was nergens bang voor. Alleen onweer vond ze verschrikkelijk. Dreigende donkere wolken raasden dan door het luchtruim. Als ze in botsing kwamen met een andere wolk volgde er een felle bliksemflits. Zo'n flits verblindde de ogen van de zebra waardoor ze niets meer kon zien. De harde donderklap die er op volgde, deed pijn aan haar oren.

Gelukkig waren er in Afrika weinig wolken en was het er meestal heerlijk zonnig weer.

Op een dag verschenen er grote inktzwarte wolken in de helderblauwe lucht. De geluiden in de natuur verstomden. Alles werd stil.

De dieren zochten een schuilplaats, want de wolken voorspelden niet veel goeds. De wind stak op en al snel vloog het zachte zand om hun oren.

De zebra keek angstig naar de wolken. Het leek alsof ze een groot gevecht hielden. De zebra zag geen kans om te schuilen. Ze maakte zich zo klein mogelijk in de open vlakte. Niet onder een boom, want dat was gevaarlijk.

De Savanne was leeg, geen dier meer te zien, alleen de zebra.

Ze was zo bang dat de tranen in haar ogen sprongen. Als ze nagels had aan haar hoeven, had ze die door de spanning er allemaal afgebeten. Maar hoeven hebben geen nagels.

Ineens uit het niets kwam er een enorme lichtflits op haar af. Daarop volgde een harde donderklap. De zebra werd vol geraakt en ze was hele-

maal verlicht door de bliksem. Ze leek wel een grote lamp. De zebra voelde zich heel raar. Alles bewoog in haar lijf. Ze voelde kriebels. Iets trok aan haar en duwde haar ook weer weg. Ineens zag ze zichzelf veranderen. Haar buik werd dunner, haar poten werden korter. Haar kop deed heel raar, alsof ze gekke gezichten trok. Met een enorme knal vloog ze de lucht in. Ze ging dwars door de donderwolk heen.

